

AMERIŠKA DOMOVINA

AMERICAN IN SPIRIT FOREIGN
IN LANGUAGE ONLY

AMERICAN HOME

SLOVENIAN MORNING
DAILY NEWSPAPER

CLEVELAND, OHIO, TUESDAY MORNING, JANUARY 24, 1939

LETO XLII. — VOL. XLII.

Dejanski spopad med avtomobilskimi delavci. 300 policistov je moralo na seji delati mir

Detroit, 23. januarja. Na spopad med pristaši in nasprotniki predsednika unije avtomobilskih delavcev, Homer Martina, je postalo tako silno, da je včeraj tekom unijske seje prišlo do dejanskega spopada med delavci.

Seja se je vršila v Cass Technical višji šoli. Na lice mesta je ob času tepeža med avtnimi delavci dospelo do 300 policistov, ki so imeli mnogo opraviti, predno so vsaj delama pomirili bojevite duhove.

Navzoči so bili zlasti delavci Plymouth lokala. Po seji je predsednik lokala izjavil, da je delavstvo odglasovalo deset proti enemu, da stoji zvesto ob strani glavnega predsednika Martina Homerja.

Nacionalisti bombardirajo predmestja Barcelone

Barcelona, 23. jan. — Oni del Španske, ki je še v rokah lojalistov, je dobil danes obredno stanje, ko se vlada pripravlja, da brani svojo zadnjo postojanko — močno utrjeno Barcelono. Kabinet je odglašoval, da ostane v mestu. Civilisti bodo morali iz mesta, zlasti v okrajih, kjer postavljajo nove utrdbe. Gen. Francojevi topovi že segajo v predmestja. Številni zrakoplovni napadi so na dnevnem redu. Vse tovarne in trgovine so zaprle v Barceloni. Samo tovarne za strelno orožje poslujejo. Zastala generala Franca se vse 14 milj pred Barcelono. Čete generala Franca se približujejo tudi iz severa, da tako zaprejo lojalistom pot v Francijo, ako bi se hoteli rešiti z begom. Zadnje poglavje španske civilne vojne se piše dne dni.

Pozdravi iz Floride

Iz Fort Lauderdale, Florida, smo dobili lepo pismo, ki ga pošiljajo hčerki Mr. in Mrs. Louis Rozmana, 866 E. 76th St., Mrs. Sophie Kenny in Mrs. Stephany Senyak. Približno sta tudi fotografiji, ki kaže čedna dekleta, oziroma mlade žene v Floridi pod velikanskim palmo. Prav lepa hvala za pozdrave!

Luksusne trgovine

Novi direktor državnih trgovin za prodajo opojnih pijač, Mr. Taylor, naznanja, da bo odločil v Clevelandu in v drugih večjih mestih države Ohio izredne prodajalne za opojno pijačo, v katerih se bo prodajalo samo zganje najfinije vrste, domače in importirano. To pomeni, da bodo bogati republikanci prišli do svojega zaslužka v teh trgovinah, toda vprašanje je, če je v Clevelandu dovolj bogatstva, ki bodo kupovali kvort zganja, ki velja od \$10.00 do \$25.00.

Novi župan

Edward Garfield je postal novi župan vasi Bratenahl, ki se nahaja v sredini mesta Clevelanda in ima svojo lastno upravo. V vasi, ki šteje 400 ljudi, prebivajo skoraj izključno milijonarji.

Smrtna kosa

Premrnil je v Lakeside bolnišnici Math Šušteršič, 3557 E. 82nd St. Pogreb bo vodil Louis Ferfolia. Podrobnosti jutri.

Homer Martin je suspendiral mnogo eksekutivnih uradnikov iz glavnega odbora, katere je obdolžil, da povzročajo nemir v uniji in sejejo seme komunizma. Homer Martin tudi dolži John Lewisa, predsednika CIO, da se vmešava v avtno unijo.

Petnajst glavnih uradnikov je bilo suspendiranih iz unije, a ti suspendirani glavni uradniki so ostavili Martina kot predsednika. Toda Martin ima toliko pristašev med delavci, da nadaljuje svoje delo kot gl. predsednik unije.

Do končne odločitve bo prišlo marca meseca, ko se vrši v Clevelandu izredna konvencija unije avtomobilskih delavcev, ki bo odločila, kdo je pravzaprav vodja unije, ki šteje nad 400,000 članov in kdo ima pravico do blagajne.

Dirka kolesarjev

V tednu, ki se prične z dnem 29. januarja bo otvorjena v Clevelandu šest dni trajajoča dirka kolesarjev. Med drugimi udeleženci je pripravljen tudi mlad slovenski sportnik Albin Jurca iz Kenoshe, Wis. Jurca se je udeležil že več enakih dirk in je vselej dobil častno priznanje. Lansko leto je mladi Jurca dobil prvenstvo v kolesarski dirki, ki ga je priredila National Bike Association. Zmagal je tudi v sijajni dirki kolesarjev, ki so dirkali iz Chicaga v Milwaukee, razdalja 90 milj. Mr. Jurca je naredil pot v dveh urah in 57 minutah, kar je rekord za kolesarje. Clevelandska dekleta, oziroma naše mlade Slovenke bodo imele priložnost videti prihodnji teden tega mladega, čednega atleta. Tekom dirke kliče "Riba," kar je nekako geslo Mr. Jurca, pa se vam bo oglasil.

Pri sv. Kristini

Odbor za Klub društev fare sv. Kristine za leto 1939 je sledeč: predsednik Teddy Rossman, podpredsednik Fr. Kosten, tajnica Frances Perme, 19664 Tyrone Ave., blagajničarka Molly Kralj. Nadzornice: Frances Stupica, Jennie Petrič in Josephine Jamnik. Seje so vsako 3. sredo v mesecu.

Pobiranje asesmenta

Društvo Napredek št. 132 J. S. K. J. in društvo Slovenski dom št. 6 SDZ bo pobiralo asesment v sredo 25. januarja od 6. do 8. zvečer.

Skupna društva

V sredo večer se vrši seja skupnih društev fare sv. Vida. Radi važnosti seje in priprav za veselico, so vsi odborniki prošeni, da gotovo pridejo.

Zgubljen znak

Kdor je zgubil znak od društva A. M. Slomšek, ga dobi po 4. uri na 1134 E. 76th St.

Klub društev

Seja Kluba društev Slov. društvenega doma v Euclidu se vrši v sredo 25. januarja. Naj pridejo zastopniki polnoštevilno.

Pokojni Dominik Kastelic

Včeraj smo poročali o smrti Dominik Kastelica. Po domače je bil poznan kot Čerčkov Domen!

* Šest ministrov sirske države se je odpovedalo kot v protest proti francoski vladi.
* Vprašajte za nagradne listke Progresivne trgovske zveze.

Barcelona pred padcem. Ameriška vlada pozvala Amerikance domov

Hendaye, Francija, 24. jan. Španska vlada lojalistov je danes pobegnila iz Barcelone, ko so začele krogelje iz topov generala Franca padati v predmestja in imajo nacionalisti mesto že skoraj obkoljeno.

Glavno mesto Katalonije je bilo prestavljeno drugam, vendar vlada o tem molči. Predsednik vlade in ministri so pobegnili ponoči. Padec Barcelone je po mnenju vojaških izvedencev zaključena zadeva.

London, 23. januarja. Ameriška vlada je posvarila vse Amerikance v Kataloniji, zlasti v Barceloni, da se nemudoma pripravijo, da odpotujejo v Zed. države. Na potu proti Barceloni je križarka Omaha in dvoje torpednih rušilev.

Državni tajnik Hull je dal obvestilo, da imajo ameriški držav-

ljani sedaj priliko priti varno domov. Pozneje bo nemogoče. Ravnava se, da živi v Barceloni nekako 200 ameriških državljanov, večina Filipincev in Portoričanov.

Nepopisen strah je zavladal po Evropi. Cene na denarnih trgih so povsod padle. Kot vzrok se navaja sledeče: Hitlerjeva izjava, da morajo vsi sposobni moški se vpisati v en ali drugi oddelke armade.

Svarilo Mussolinija Franciji, da bo Italija prišla še na dan s svojimi zahtevami. Mobilizacija 200,000 moč laške armade. Končno sklenitev pogodbe med Italijo in Jugoslavijo.

Barcelona, 23. januarja. Španska lojalistična vlada se je premislila in ne bo zapustila Barcelone. Včeraj je bilo izdano povelje, da morajo vsi delazmožni

moški in ženske pustiti vsa druga dela in iti h kopanju strelnih jarkov okoli mesta.

Kdorkoli ne bi šel na delo za vlado lojalistov bo obtožen veleizdaje in ustreljen. Ženske stare do 40 let morajo vršiti ista dela kot vojaki. Moške sprejemajo do 55. leta v armado.

Nacionalisti bodo Barcelono v kratkem imeli obkoljeno. Mestu se približujejo od treh strani. Pred neposrednim padcem se nahaja trdnjava Martorel, ki je komaj 10 milj oddaljena od Barcelone.

Begunci, ki prihajajo iz Katalonije, pripovedujejo, da prevladuje pri lojalistih pomanjkanje živeža. Ponekod je pomanjkanje tako strašno, da rabijo živčeno denarja. Zlasti mleka primanjkuje. Armada lojalistov se vse povsod umika pred četami gen. Franca.

Dvakrat obsojen

Cahm, Švica, 23. januarja. 60 let stari Michael Schlamminger je bil te dni obsojen v dvojno smrtno kazen. Sodnik sam ne ve, kako se bo obsodba izvršila, toda postavlja ml. je narekovalo, da mora biti obtoženec dvakrat poslan v smrt. V Švici se smrtna kazen izvrši z obojenjem. Kako bodo človeka dvakrat obesili, da bo dvakrat mrtev, o tem si sedaj odvetniki belijo glave. Poleg omenjene dvojne smrtni obsodbe je pa dobil Michael Schlamminger še sledečo kazen: Za tri leta in pol zgubi državljansko pravico. (V štirinajstih dneh bo moral v smrt. Op. ured.) Poleg tega pa mora biti zaprt sedem let. Omenjene kazni so bile nad Schlammingerjem izrečene, ker je nameraval pobiti več lokalnih javnih uradnikov. Schlamminger je komunist, kot trdi obtožnica.

Koncert "Kantarčkov"

Koncert "Kantarčkov" se vrši v nedeljo 29. januarja ob 4. uri popoldne in ne ob 3. uri kot je tiskano na vstopnicah. Vstopnina h koncertu in plesu je 40c. Pevci in pevke mladinskih zborov plačujejo samo 20c za koncert in ples, ako dobijo listek od tajnika ali tajnice zbora, h kateremu pripadajo. — Odbor "Kantarčkov."

Voznik brez rok

V mestu Xenia, Ohio, je dobil 21 letni Paul Leyton licenco, da lahko vozi avtomobil, da si je bil fant rojen brez rok. Sodnik, ki je izdal licenco, se je podal najprvo na vožnjo z mladeničem brez rok in se je po vožnji izjavil, da fant brez rok enako dobro vozi, kot če bi imel obe roki.

Šušteršič zahvala

Pretekli teden je bila priobčena zahvala družine J. Šušteršič iz Issler Ct. V zahvali je omenjeno, da je zakonski par Mr. in Mrs. Šušteršič praznoval 25-letnico poroke. Pravilno bi se imelo glasiti 35-letnico.

* Vprašajte za nagradne listke Progresivne trgovske zveze.

Italija baje v vojaški pogodbi z Jugoslavijo

Rim, 23. jan. — V zanesljivih diplomatskih krogih se zatrjuje, da se Italija pogaja z Jugoslavijo glede vojaške pogodbe, ki naj se sklene med obema državama. Enaka pogodba bi nadalje osamila Rusijo in učvrstila rimsko-berlinsko osi. Obenem se je iz Jugoslavije vrnil v Rim laški zunanji minister Ciani, ki se je mudil en teden v Jugoslaviji. Baje je nastrelil 64 zavej in sedem jelenov. Med njim in med jugoslovanskim ministerskim predsednikom je baje prišlo do prijateljske pogodbe, glasom katere bo Italija financirala Jugoslavijo v zameno, da se Jugoslavija približa rimsko-berlinskemu osišču. Jugoslovanske industrije se vesele radi nove kupčije z Italijo, ker Italijani plačujejo v gotovini, dočim Nemci blago samo zamenjujejo.

Ruski znanstvenik

V sredo bo imel v Clevelandu govor dr. Piririm Sorokin, profesor sociologije na Harvard univerzi. Sorokin je bil rojen v Rusiji, kjer je bil leta 1906 prijet kot revolucionar. Pozneje se je tudi boljševikom zameril, ki so ga izgnali iz dežele. Dr. Sorokin bo govoril o "Današnji družabni in kulturni krizi."

Pobalini

Policija je včeraj aretirala tri mlade smrkvce, ki so alarmirali požarno brambo v treh raznih slučajih, da gori, dočim ognja ni bilo. Kazen, ki čaka pobaline, je 6 mesecev zapora in \$250.00 globe.

Desetice za otroke

Tekom preteklega tedna je dospelo v Belo hišo v Washingtonu za kakih \$12,000 vrednosti desetice, kar pošiljajo ljudje predsedniku, da se denar uporabi za zdravljenje otročje paralize.

Srebrna poroka

Danes obhajata 25 letnico srečnega zakonskega življenja Anton in Frances Tomše, 943 Nathaniel Rd. V družini sta dve hčeri in en sin. Oba srebrnoporečena sta pri najboljšem zdravju. Naše iskrene čestitke in še na mnogo let!

Socialistična Mehika kupuje in prodaja skoro izključno pri Lahih in Nemcih

Brownsville, Tevas, 22. januarja. Trgovina med Zedinjenimi državami in med Mehiko je bila zadnje čase zelo prizadeta. Mehika je začela skoro izključno kupovati v fašistovskih državah, v Italiji in v Nemčiji.

Dočim izvažajo in prodaja Mehika petrolej, vzet ameriškim družbam, Nemčiji, Japonski in Italiji, uvažajo omenjene države v Mehiko raznovrstne stroje, časopisni papir in umetno svilo, kar je Mehika prej dobivala iz Zed. držav.

Mehika je dovolila Italiji, da uvažuje umetno svilo v državo za \$2.90 kilogram, dočim je ista me-

hikanska socialistična vlada naravnala na ameriško umetno svilo, carimo ki znaša \$5.25 od kilograma.

Ameriške družbe v Mehiki, ki so potrošile stotine milijonov, da so ustanovile svoja tržišča v Mehiki, se brdiko pritožujejo pri vladi v Washingtonu.

Seveda je najbolj zanimivo pri tem dejstvo, da socialisti bruhajo žveplo na fašiste, toda v resnici so njih najboljši trgovski prijatelji, kar je dokazala sedaj Mehika v slučaju Nemčije in Italije. In pri tem Mehika prodaja ukradeno blago!

Zanimive vesti iz življenja ameriških Slovencev po številnih naselbinah

Takozvana "Prosvetna matiča," ki deluje pod okriljem S. N. P. Jednote, je poslala v Kanado nekaj izvodov knjige "Španski testament," v kateri se seveda poveljuje komunizem in sramoti krščanstvo. Dotično knjigo so pa poštne oblasti ustavile in jo poslane na generalno pošto upravo v Ottavo, in če jo tam ne odobrijo, bo knjiga seveda zaplenjena.

V Chicagu je umrl dobro poznani rojak John Stonič, star 56 let, rojen v Črnomlju v Beli krajini. V Ameriki je živel nad 35 let. Zapušča ženo, sina in več odraslih hčera. Vzela ga je pljučnica.

Broughton, Pa. — V tem mestu je umrl Anton Merlak. Drugih podrobnosti o rojaku ni na razpolago.

Za srčno kapjo je umrl v Chi-

cagu rojak Matt Kalec, star 45 let. Ranjki zapušča v Chicagu ženo, dva otoka in enega brata, v svojem rojstnem kraju, v Čerenšovcih, Prekmurje, pa mater in sestro ter dva brata v Kanadi.

V New Yorku je umrla v mestni bolnišnici po štiri leta trajajoči bolezni Mrs. Ana Guardia.

V Clintonu, Ind., je umrl rojak Karl Vrabčič, star 69 let. Rojen je bil v Zagorju ob Savi. V Ameriki je prišel pred 36. leti. V Ameriki zapušča ženo, štiri sinove in dve hčeri.

Članstvo Slovenske-hrvatske zveze, ki ima svoj sedež v Calumetu, Mich., je odglasovalo z dvotretinsko večino za združitev s Hrvatsko bratsko zajednico.

V Indianapolisu je preminul rojak Frank Kocjan, star 42 let in doma iz Trebelnega na Dolenskem. Vodio je tam nekaj časa gostilno.

Mussolini ponovno svari Francijo

Rim, 23. jan. — Diktator Mussolini je včeraj izjavil, da so "sovražniki fašizma preveč bedasti, da bi bili nevarni." Svaril je Francijo naj nikar ne zaustavlja Italije pri njenem korakanju k napredku. Mussolini je govoril 150 izbranim laškim kmetovalcem, ki so bili odlikovani radi izvrstnih pridelkov. Je rekel Mussolini: "Lanskega septembra sem izjavil, da so nasprotniki fašizma prebedasti, da bi nam bili nevarni. Danes ponavljam iste besede. Italija zahteva nov deal glede Sredozemskega morja in Francija ne bo mogla zaustavljati Italije pri njenem napredovanju. Obisk angleškega ministerskega predsednika ni laških načrtov niti za eno stotinko centimetra spremenil." Mussolini je zanimal, da bi Vatikan izjavil, da naj Francija krepko stoji v boju proti fašizmu.

Ponarejen denar

Tajni agenti sporočajo, da so tekom leta 1938 zaplenili pri raznih osebah nič manj kot \$607,800 ponarejenega denarja. V zadevi s ponarejanjem denarja je bilo aretiranih tekom leta 3,557 oseb.

Mr. Skuk resigniral

Kot nam je bilo povedano, je resigniral Mr. Joseph Skuk, ki je bil na zadnji delniški seji North American banke izvoljen direktorjem.

"AMERIŠKA DOMOVINA"

AMERICAN HOME — SLOVENIAN DAILY NEWSPAPER

6117 St. Clair Avenue Cleveland, Ohio
Published daily except Sundays and Holidays

NAROČNINA:

Za Ameriko in Kanado, na leto \$5.50. Za Cleveland, po pošti, celo leto \$7.00.
Za Ameriko in Kanado, pol leta \$3.00. Za Cleveland, po pošti, pol leta \$3.50.
Za Cleveland, po raznašalcih: celo leto \$5.50; pol leta \$3.00.
Za Evropo, celo leto, \$7.00.
Posamezna številka, 3c.

SUBSCRIPTION RATES:

U.S. and Canada, \$5.50 per year; Cleveland, by mail, \$7.00 per year.
U.S. and Canada, \$3.00 for 6 months; Cleveland, by mail, \$3.50 for 6 months.
Cleveland and Euclid, by carriers, \$5.50 per year, \$3.00 for 6 months.
European subscription, \$7.00 per year.
Single copies, 3c.

JAMES DEBEVEC and LOUIS J. PIRC, Editors and Publishers

Entered as second class matter January 5th, 1939, at the Post Office at Cleveland, Ohio, under the Act of March 3d, 1878.

83 NO. 19, Tues., Jan. 24, 1939

Dogodki preteklega tedna

Kongres Zedinjenih držav, ki zboruje že četrti teden, ni do danes naredil ene same konkretne postavbe glede izboljšanja ekonomskega položaja. Senatna zbornica kongresa je imela od 3. januarja sem samo sedem zasedanj. Troje teh zasedanj se je vršilo pretekli teden, v četrtek, petek in v soboto, in častitljivi (?) senatorji niso delali drugega kot krepko udrihali indirektno po predsedniku Rooseveltu s tem, da so napadali imenovanje bivšega načelnika WPA administracije Harold Hopkinsa trgovinskim tajnikom. Videti je, da je v senatu še vedno precej pristašev velekapitala, ki nikakor ne morejo videti človeka kot je Hopkins, ki je mož malo bolj liberalnega naziranja kot so pa senatorji Lodge, Morse in enaki, ki želijo, da bi naša Amerika bila še vedno v časih Gospodovega leta 1700, ko so angleški kralji in velekapitalisti imeli prvo in zadnjo besedo v Ameriki. Ti senatorji še danes ne vedo, da je ameriški narod osem let vodil vojno proti enakim interesom, da se je končno osvobodil.

Harold Hopkins uživa največje zaupanje pri predsedniku Rooseveltu. Je osebno in značajno pošten in zlasti razume današnji ekonomski položaj. To je vzrok, da ga je predsednik imenoval najprvo za WPA administratorja, a pred nekaj tedni pa za trgovskega tajnika. Nesreča v sreči je, da mora imenovanje trgovskega tajnika potrditi senat, predno je veljavno. In ta senat sedaj zboruje že skoro štiri tedne, pa ni drugega naredil kot napadal Hopkinsa in potem njega indirektno predsednika.

Nepoštenosti Hopkinsu niso mogli očitati. Torej so privlekli na dan ono staro in izrabljeno orožje — politiko, rekoč, da je Hopkins igral politiko kot administrator WPA. Hopkins sam je priznal, da so nekateri njegovi nižji uradniki mogoče igrali politiko, ko so oddajali dela, toda kdo more ostati absolutno čist, kadar se gre za deset milijonov ljudi. Med temi milijoni si boš nakopal gotovo par stotisoč nasprotnikov, ki te bodo skušali lopniti po glavi, ker niso ravno oni odnesli vsega masla in medu, ki je bil na razpolago.

Hopkins bo kljub vsem napadom te dni potrjen kot trgovinski tajnik in častivredni senat Zed. držav bo za eno blamažo bogatejši. 96 senatorjev je dobilo v štirih tednih, odkar so napadali Hopkinsa \$500,000 plače. In to za otročjo igraro. Končno so morali pogoltniti svoje lastne psovke! Taki so ti "zastopniki" v senatni zbornici!

Španska civilna vojna se bliža svojemu koncu. Zmagal bo general Franco, ki ima danes že štiri petine Španije pod svojim okriljem. Španija je s tem pokazala, da ne bo šla radovoljno v gospodarsko smrt in sužnjost, kot so jo upeljali komunisti v Rusiji. Žal, da je zmaga Španskega rednega elementa morala biti pridobljena deloma s pomočjo fašistovskega elementa v Evropi, toda na drugi strani se pa mora vedeti, da ako te pomoči ne bi bilo, da bi Španija danes bila druga — Sovjetija, vlada krvnikov in strahovalcev, katero ima danes nesrečni slovanski narod Rusov.

Mehika je začela preganjati ameriške dopisnike časopisov iz svojega ozemlja. Vzrok je, ker ameriški časnikarji poročajo resnico o dogodkih v Mehiki, a resnice so socialisti, ki so na vladi v Mehiki, strašno bojijo. V tem oziru so bratje s komunisti. Tudi Rusija absolutno ne trpi, da bi kdo vsaj nekoliko pogledal na njenih razmerah, takoj mora iz dežele, če ni zaprt in ustreljen drugi dan v hrbet. Kot znano je Mehika lansko leto zaplenila Amerikancem \$400,000,000 vredna petrolejna polja. Petrolej, ki ga sedaj Mehika dobiva iz ukradenih vrčev, se cedi danes v vojne stroje fašistov in totalistov. Mehika prodaja prav poceni olje Italiji, Nemčiji in Japonski. S tem socialisti direktno in zaupno podpirajo največje fašistične države na svetu. Tako vidite, bratje in sestre, je danes po svetu. In ker so ameriški časnikarji v Mehiki to objavili svetu, so bili vrženi iz Mehike, kjer je danes socialistom ljubša fašistovska sekra Italije, kljukasti križ Nemčije in jekleni srp Japonske, kot pa demokratična Amerika! No, tudi v Mehiki bo narod prišel k pameti in za vesti.

Kaj pravite!

Kaj pravite, ali bi kazalo stegniti jezik, ali ne. Veste, v Newburgu bosta dve poroki, za katere bi imeli mi nekaj zadržka. Poroka bodo v nedeljo 6. februarja. Že tukaj je nekaj narobe, da se poroke vršijo v nedeljo, kar še nismo slišali živ dan. Bo treba dati temu malo več pažnje, da ne bo kaj napak.

V volivni kampanji se je vpilo, da je bil napravljen med Daveyem in Brickerjem "deal" 70-30. No, kot zdaj Bricker meče demokrate od dela, ne kaže, da je bil napravljen kak "deal" in so bila očitavanja samo kampanjske flavze.

Nekateri dopisniki imajo navado, da se znesejo in izkašljajo, potem pa naglo pristavijo, da niso mislili s tem nikogar žaliti. Tudi oni, ki je rojaka udaril s stolom po glavi je rekel: oprosti, saj te nisem mislil.

BESEDA IZ NARODA**"Kantarčki"**

Kantarčki bomo spet priredili lep koncert v nedeljo 29. januarja 1939 v Slovenski delavski dvorani na Prince Ave. Mi smo se naučili veliko lepih pesmic, ki so narodne in jih boste gotovo že spoznali. Na programu imamo tudi prav lepe sole in duete, zato pa pridite vsi starši in prijatelji našega zbora na ta koncert 29. januarja ob treh popoldne in boste videli, da boste zadovoljni.

Vi veste, da je naš mladinski zbor potreben in tudi mi to vemo. Jaz sem se največ naučila brati, pisati, govoriti in peti pri Kantarčkih. Zato sem pa tudi še vesela, da pojem.

Na 8. januarja sem slišala, ko sta pela na radiu Irene Jazbec in Rihard Lauretič. Pela sta res lepo. Pred tremi leti, ko smo bili na koncertu zbora Škrjančki v Euclidu, sem slišala, ko je pel Rihard Lauretič prav tisto pesem "Kje dom je moj," kot to nedeljo na radiu. Takrat ga ni še noben tako poznal in ljudje so mu tako ploskali, da je moral trikrat nastopiti. Pred kakimi dvema leti, ko smo bili tudi na koncertu pri Škrjančkih, sem slišala pa Irene Jazbec, ki je pela njeno priljubljeno pesmico "Kje so moje rožice." Če ne bi pela pri Škrjančkih, bi morda še danes noben ne vedel za te krasne glasove in vem, da sta oba vesela in hvaležna mladinskemu zboru Škrjančki in g. Semetu za začetek in zato še danes pojeta te pesmi, ki jih jima je g. Seme izbral.

Pri skupnem koncertu sem videla, da Rihard Lauretič in Irene Jazbec več ne pojeta pri Škrjančkih. Čudno, zakaj sta pustila, ko imata tako lepa glasova. Bila pa sem vesela, ko sem ju slišala peti na radiu.

Tudi mi smo hvaležni, da lahko pojmemo pri Kantarčkih in se učimo tako lepe pesmice in veseli smo tudi, da nas g. Seme tako lepo uči.

V nedeljo 29. januarja pa ne smete pozabiti in morate priti na koncert Kantarčkov ob treh popoldne v SDD na Prince Ave. Albinca Kodeh, predsednica.

Lorainski kotichek

Josephine Eisenhardt

Zadnji teden se je poročil mladenič Rudolf Duša iz 29. ceste. Dekle hrvatske narodnosti mu bo tovaršica za življenje. Poroka se je vršila v tukajšnji hrvatski cerkvi. Naj jima bo življenje v zakonu srečno.

25. obletnico svoje poroke sta one dni obhajala v krogu svojih otrok in svojih ožjih prijateljev Mr. in Mrs. Henry Kompare na 29. cesti. Mrs. Kompare je doma iz Martinjaka pri Rakeku, Mr. Kompare je pa prišel sem iz prelepe Vipavske doline. Čestitamo in želimo še najmanj 25 nadaljnjih zdravih let!

In tista gospa z dolgim kljunom se zadnje čase nekaj kar pogosto vrti tukaj po naši naselbini. Zadnji teden se je oglasila pri dveh naših družinah, in to pri obeh privikrat. Obema mladina paroma je pustila čvrste prestolonaslednike. Srečni in ponosni starši so: Mr. in Mrs. Jack Ferlic na 34. cesti. (Mrs. Ferlic dekleško ime je bilo Černilec), ter pri Mr. in Mrs. Joseph Tomšič. Mrs. Tomšič je bila prej Balantova Mimi. Klanjamo se in želimo, da bosta oba mala hlačmančka pa zdrava in pridna in kadar dorasteta, tudi tako postavna kot sta njuna ateka.

—Trst.— Teško se je ranila 18-letna Roza Oblat iz Rocola, ko je padla s koleasa. Z obrazom je zadela ob cestni kamen, se ranila na čelu in po obrazu ter si zlomila desno roko.

Milijon je prodajal v zakleti vreči

Premeteni ciganski sleparji še zmerom najdejo dovolj žrtve, ki jim v lahkovernosti zaupajo denar in ga potem ne dobijo več nazaj. Staro zvijačo v novi obliki je uporabil 30-letni cigan Pavle Hudorovič, da bi prišel do denarja. V neki vasi pri Kamniku si je pred tedni izbral za žrtev nekoga posestnika in mu povedal zgodbo o zakletem milijonu. Takole je jadikoval:

Smolo imam, gospod, veliko smolo. Milijonar sem in berač hkratu. To je pokora za greh, ki sem ga storil. Svojemu poglavarju-bogatinu sem ukradel vrečo bankovcev, ki predstavljajo milijon dinarjev. Ali kaj mi pomaga bogastvo, ko ga ne morem izkoristiti! Niti enega tisočaka, kaj tisočaka, še celo stotaka ne morem porabiti zase. Pomislite, denarja se drži strašna kletev našega bogatega starega poglavarja. Kakor hitro vzamem le stotak, mora umreti vsa moja družina. Za nič na svetu ne smem porabiti tega denarja, da nas ne zadene nesreča. Zakleti milijon me strašno teži in rad bi se ga znebil. Prodajam ga za 200,000, no, vam celo za 100,000 dinarjev. Vi se lahko koristite z njim, vam kletev našega starega poglavarja ne bo škodovala. Jaz pa bi bil najsrečnejši človek na svetu, če bi mi vsak mesec dali na račun kakih 3,000 dinarjev. Plačali mi jih boste v obrokih, za prvo silo pa bi mi dali v naprej 3,000 din za praznike."

S prošnjo, naj zadevo ohrani v strogi tajnosti, se je cigan poslovlil z zagotovilom, da bo vrečo z denarjem prinesel kazat. Po odhodu cigana posestnik ni vedel, ali naj verjame ciganu ali pa naj smatra zgodbo o zakletem milijonu za navadno cigansko sleparstvo. Ponudba pa je bila tako vabljiva, da bi jo človek kar zagrabil.

Deset dni kasneje je potrkala na posestnikova vrata Hudorovičeva žena. Vsa iz sebe se je hudovala na svojega neprevidnega moža, da je izdal skrivnost o zakletem milijonu. Prosila je in jokajoč zaklinjala kamniškega posestnika, naj ne izda njenega moža sodišču, ker bi bil za veliko milijonsko tatvino strašno kaznovan. Kako naj ona, sirota, živi sama z otrokom. S solzami v očeh se je poslovila in ponovno prosila, naj ohrani zadevo v strogi tajnosti.

Posestnik je zdaj že manj dvomil v resničnost ciganeve zgodbe. Ko sta si cigan in njegova žena tako uglasila pot za sleparstvo, je čez dan ali dva cigan spet potrkal na vrata in povabil lahkovernega možaka, naj gre gledat vrečo z denarjem. Dejanje se je zdaj razvijalo samo od sebe. Velika vreča je bila polna bankovcev. Cigan je izvlekel debel sveženj bankovcev po 100 dinarjev, ga vrgel nazaj v vrečo, in izvlekel spet drugega. Ciganka je vzela škarje in prerezala vrečo na dnu, segla v luknjo in tudi privlekla na svetlo zavite stotakov. Kdo bi zdaj še dvomil. Posestnik je bil o tem trdno prepričan. Izjavil pa je, da denarja nima pri sebi, a da bo prinesel v nekaj dneh 3,000 dinarjev in vzel vrečo.

Kamničan si je res nekeje izposodil 3,000 dinarjev in jo mahnil popoldne proti Šmarci, kjer je čakal cigan z vrečo zakletga denarja. Ko sta se pogajala s ciganom za izročitev milijona, je nenadno pritekel v sobo ciganov sinko in začel kričati, da bo povedal orožnikom, kakšno grdo kupčijo imata med seboj. Tudi najmlajši član ciganske družine je bil pritegnjen v spretno igro, ki je imela namen, preslepiti lahkovernega posestnika in ga prepričati o resničnosti zgodbe o milijonu.

lijonu. Cigan je zdaj hlinil strah, da ni morda kdo slišal neprevidnega sina, zaradi česar da ni varno, da bi zdaj odnesel vrečo iz hiše. Najboljše da bi bilo, če bi cigan zvečer skrivaj prinesel vrečo z bankovci k posestniku. Rečeno, storjeno. Posestnik je izročil ciganu tri tisočake in seveda zamažal čakal nanj in na njegov milijon.

Posestnik, ki se je dal tako lahkovernno obriti za lepe tri tisočake, je izpovedal svojo nezgodo orožnikom, ki zdaj iščejo sparsko družino. Ta se je lepo preskrbela čez božič in se preselila v kako oddaljeno vas, kjer je gotovo spet iskala žrtve. Kakor kaže ta zgodba, vse žalostne izkušnje s cigani ne izmodrjo naših ljudi.

Silvestrovanje drugod po svetu

Lahko rečemo, da je toliko različnih praznov silvestrovanja, kolikor je različnih narodov na svetu. Povsod so drugi običaji, povsod druge navade. Vendar pa imajo vse te proslave nekaj skupnega. Šaljivci pridejo ta večer na svoj račun in dobe nekako premoč nad resnimi ljudmi. Zato se resnemu človeku včasih zazdi, da so takšne proslave silvestrovanja večera, oziroma novega leta, največja neumnost. Toda, stara navada, pravijo, je železna srajca, ki je ni mogoče kar tako sleči. In zato bomo še dalje proslavljali silvestrovanje tako, kot smo ga nekoč, vsaj v bistvu tako in bomo prepričani, da smo ga dobro proslavili, če bomo ta večer preživeli v veselju, čeprav še tako neumno veseljem razpoloženju. Tisočletja je že staro to proslavljanje prihoda novega leta in ne bo še tako hitro pozabljeno. V naslednjem hočemo v kratkih besedah povedati, kako drugod po svetu pričakujejo novega leta.

V Angliji

Imajo navado, da ovijajo vse zvonove po cerkvenih stolpih v stare vreče in cunje. S tako zavitiimi zvonovi zvonove silvestrov večer do polnoči. S takšnim neubranim zvonjenjem pospremito staro leto na pokopališče... Ko pa se približa polnočna ura, zvonove spet odvijajo in oglašajo se veličastno, blago doneče zvonjenje, pravo nasprotje s prejšnjim. Rojstvo novega leta zasluži vendar lepšega, ubranejšega zvonjenja kot pa smrt starega leta! To razliko naj pokažejo v vreče zaviti in nato spet razgaljeni zvonovi. Na Angleškem imajo navado ta večer pričeti tudi razkošne gostije za lepo okrašenimi mizami. Točno o polnoči se navzočni dvignejo ter voščijo drug drugemu srečno novo leto. Primejo se navzkriž za roke in pojejo noveletne pesmi. Toda proslava traja zelo kratak čas, kajti noveletni dan na Angleškem ni praznik, pač pa navadni delavnik. Tega se morajo zavedati vsi, če nočejo imeti takoj prvi dan novega leta zjutraj — mačka.

Na Škotskem

so že čisto drugačni ljudje. Saj škote tako poznamo, kakšni so, posebno kadar je govora o skoposti, ali lepše rečeno, o varčevanju. Škoti ne praznujejo božiča in novega leta vsakega posebej, pač pa kar vse skupaj na novega leta dan. Škoti ne zapravljajo in zato tudi ne prireajo bučnih silvestrovanj, saj bi se vendar s tem pregrešili proti svoji varčnosti, proti svoji naravi. Novo leto obhajajo kar v domačem krogu...

V Franciji

proslavi novega leta ne pripisujejo posebnega pomena, kajti tudi tu, kakor v Angliji, je noveletni dan navadni delavnik. Le umetniki in druga odlična gospoda si ne puste vzeti noveletnega veselega razpoloženja. Silvestrovanje proslavljajo v bogatih in razkošnih dvorinah Montmartra. Glavno točko sporeda izpopolnjuje

jejo razni dovptipi, ki so dostikrat zelo duhoviti, nalašč pripravljene in namenjeni za ta noveletni praznik.

Italijani

so znani po tem, da zelo radi kaj dobrega pojedjo. Zato polagajo na silvestrovanje največjo pozornost temu, da pripravijo za ta večer obilne gostije. Na vrsto pridejo ta večer kak nekakšne lukulske pojedine. Ponekod imajo na ta večer tudi navado razbijati porcelanaste posode, kakor pri svatbah, da bi te črepinje prinesle čimveč sreče v hišo. Tudi to navadno vedno bolj opuščajo in je še nekaj skoro pozabljen preostanek iz davnih prejšnjih let. Na novega leta dan pa so cerkve v Italiji tako polne ljudi, kakor noben drug dan v letu, če je še tako velik praznik.

Švedsi

proslavljajo silvestrovanje spet na svoj način in sicer ne na domovih ali kje v kakšnih zabaviščih pod streho, pač pa pod milim nebom, na smučkah. Vse hiti že dan pred novim letom ven v snežno naravo, bodisi na smučkah ali na sankah. Utaborijo se kje v bližnjih gorah in tako v znamenju zimskega športa pričakujejo trenutka, ko bodo za leto dni starejši. Samo po sebi se razume, da ob tem pričakovanju ne sme manjkati kuhanega vina in dobre jedače. Kadar na silvestrov večer sije luna, potem uprizarjajo prave bitke s kepanjem. V tem primeru gredo v bojnem razpoloženju v novo leto.

Na Danskem

je silvestrovanje čisto drugačno, kot pri drugih severnih narodih. Proslavljajo ga približno tako kot Nemci, razlika je le v tem, kaj naj ta večer najrajši jedo in pijejo. Pri Nemcih pridejo ta večer navadno na mizo krape, na Danskem pa menda samo krapice, drugo pa vse. Danci tudi ne zalivajo teh dobrot z vinom, pač pa z vodo. Kakor da bi bila to res moč navade za ljudi, ki večno živijo le ob morju, torej ob vodi. Čisto nekaj drugega pa prinese polnočna ura. Tedaj nazdravljajo s pristnim francoskim šampanjcem. Nato na široko odpro vsa okna, prižgo na njih lučke in spuščajo svetle lampijončke. Po zabaviščih nosijo ljudje po žepih pokajoče žabice in druga "strašila," tako da se ta večer drug drugega v družbi previdno izogibajo. Če se koga le posreči prestrašiti, se vsa družba navdušeno krohota, kakor da se je posrečilo nekaj izrednega.

Španci

so precej vroči ljudje. To se pokaže posebno še na silvestrovanje. Čim več je hrupa in čim bolj je kri razgreta, tem boljše je. Vse, kar ni pribito z žebelji ali kar ni pretežko, znosijo iz svojih kuhinj ter s to kuhinjsko posodo ropotajo in sprevodijo po ulicah, da mora človek oglušiti. Odlična gospoda se zbira ta večer pod palmami in z žlicami v kozarčih spremlja "godbo" na ulici. Ko začne udarjati ura dvanaest, poskušajo Španci ob vsakem udarcu eno pojesti po eno grozdno jagodo, toda res tudi pojesti, ne pa samo spraviti v usta. Tisti, ki zna požirati te grozdne jagode tako hitro kot bije ura, bo imel v novem letu mnogo sreče. Pred tremi leti je bilo menda zelo malo Špancev, ki bi to zmogli, kajti ta tri leta Španci niso posebno srečni...

V Združenih ameriških državah je silvestrovanje tudi zelo hrupno, posebno po mestih. Celo v tistih časih, ko so bile alkoholne pijače prepovedane, ni skoro nihče ostal na silvestrov večer "suh" ali z drugimi besedami "neokajen." Že nekaj dni prej so se vsi založili vsaj z nekaj steklenicami whiskyja ali konjaka ali francoskega šampanjca. In kdor ga ni imel doma, je kaj dobro vedel, kje ga bo kljub prepovedi ta večer le dobil. Ko so prohibicijo odpravili, je vsa ta "vesela" proslava postala samo bolj javna, nič drugega. Tudi vse druge proslave, kakor po najrazličnejših gle-

dališčih, varietejih in kabareih na silvestrovo v Ameriki niso lito preveč čuta sramežljivosti, ker so postale že preveč v modi. Na novega leta dan pri ljudeh ne sme manjkati pečenega rana, vsaj pri tistih ljudeh, ga lahko privoščijo.

Toliko pijanih ljudi na silvestrov večer kakor

v Braziliji

pa menda res ni nikjer več svetu. Vse noč popivajo ne po raznih gostilnah in drugih stinskih lokalih, pač pa na tistih po domovih. In tudi tja — kar je seveda spridejstva tudi čisto razumljivo — ni nikjer toliko kot na silvestrov večer v Braziliji.

V Argentini

si voščijo novo leto tako, kar tako mimogrede, med vožnjo v avtomobilu. Se ta večer pelje v okolico, da kdor ima le na razpolago šno vozilo. Pa se ne peljejo na deželo zato, da bi tam okoli lepoto narave, pač pa da bi se med vožnjo v vetru nekoliko ohladili. Pri 40 stopinj temperature, kolikor jo je gentiniji tedaj, ko pri nas najhujša zima, je že treba liko hladila. S seboj vzamirzle pijače, posebno zabavljajo v tem, da na vse prikrivajo.

Na Japonskem

so tedaj, ko se bliža novo letov velikih množicah zbrani vseh. V prazničnih oblekah Japanci podajo že takoj svoja stiščica k službi božiča, se prizadevajo, da bi od njih boga snaka izprosili na njih 52 tednov obilo blaginje. Zjutraj na novega leta dan se z rižem, ki je njihova na hrana. In seveda vina ni manjka.

Kitajci

ne poznajo božičnih praznov. Zato pa je nekaj nenavadnega njihova proslava novega leta. Proslavljajo jo kar 15 dni, brez prenehanja. In nazadnje pojdemo še na evropski sever, k

Fince

Od vseh so morda Fini bolj originalni pri teh praznov novega leta. Tedaj pridejo v sede predvsem snubci. Na je, da na silvestrov večer za roko svoje izvoljenke, nov oče pride neopaženo o noči pred hišo, kjer si je izbral svojo nevesto. Na hišo položi kos kruha, namazan medom, potrkata nato na okno zakliče ime svojega sina. Tem ne čaka niti trenutka, pač pa spet zbeži domov, stini domači pa ga zasledijo. Če ga zalotijo in ujamejo, njegov sin nima ničesar več ti pri tej hiši. Če pa se sreči uiti, mora slediti po Na novega leta dan pri nevesto v svečanem sprotno ženin dom, kjer gostoma rede zajtrk. Ta zajtrk pa trajati do večera. Tudi to nje za ženinom bi morda do dobri tekači...

No, in kako proslavljajo silvestrovanje v Ameriki? Dobil je veliko rano na novo peljalo so ga v bolnišnico. —Trst.— V težkem stanju pripeljali v bolnišnico. Emilijo Škerlevaj, ki je pri okna na cesto. Čeprav je okno visoko samo 2 metra, Škerlevajeva dobila zelo težko tranje poškodbe, tako da ni niti dvomijo, da bi jo mogli niti pri življenju.

IZ PRIMORJA

—Trst.— V Port Saidu ranil na parniku Andrej P. star 28 let iz Pulja. —Trst.— Pri delu se ni 35-letni delavec Alois Dobil je veliko rano na novo peljalo so ga v bolnišnico. —Trst.— V težkem stanju pripeljali v bolnišnico. Emilijo Škerlevaj, ki je pri okna na cesto. Čeprav je okno visoko samo 2 metra, Škerlevajeva dobila zelo težko tranje poškodbe, tako da ni niti dvomijo, da bi jo mogli niti pri življenju.

ŽUTI

Po nemškem izvirniku K. Maya

"Kaj misliš, kdo je hodil?"
Gledal je in majal z glavo.
"Ne vem —. Menda naši Haddadini, tisti, ki so bili na lovu —."
"Ne, ljubi Halef! Tisti bi bili šli po ožini. Tale dva, — dva sta namreč bila — sta se izognila običajnemu dohodu na vrh."
"Čemu?"
"Vsekakor zato, da bi ne srečala katerega izmed nas."
"Misliš, da sta bila sovražnika?"
"Da."

"Odkod pa bi se bila vzela?"
Tista dva, ki so ju srečali Haddadini, sta bila Sorana, prijateljica Haddedinov —.
"Kaj pa če nista bila Sorana?"
Zavzet me je gledal.
"Kdo pa bi bila?"
"Bebbeha."
"Ma šla! —! Kaj ti na misel prihaja!"
"Bebbeha sta bila! Tako sem zasodil, ko jo so mi lovci pravili o srečanju."
"Iz česa pa sklepaš tako?"
"Razlogov je dovolj. Najprvo zato, ker Soranov vobče ni več."
"Pa res, gospod! Sorane so Bebehi uničili, le nekaj ljudi je preostalo in tisti se morajo skrivati pred Bebehi. Čudno —! Da meni ni prišlo na misel —!"

"Če ni več Soranov, pa tudi ne morejo pasti svojih čred ob kanalu Bela Druz!"
"Tudi to je res! Ob kanalu Bela Druz vobče nikdar ni živeli Kurdi, tam živijo le arabski rodovi."
"Gospod, tista dva nista bila Sorana —! In Haddadini so se dali grdo nalagati!"
"Povem ti, tista dva laži-Sorana sta bila Bebeha! Oglednika sta bila! Kakor vsako leto tako bodo tudi letos Bebehi obiskali svoje grobove, pa so poslali naprej dva oglednika, da poizvesta, ali je ob Džali varno."

Koj sta seveda spoznala na se, lovce, na rodovnih znakih sta videla, da so Haddadini. Razumela sta položaj in se zlagala, da sta Sorana, sta vse lepo poizvedela od naših otročje naivnih in neumnih lovcev, si izmislila laž o bodalu in odjezdu.

Ko sta ugotovila, da so se Haddadini vrnili na vrh, sta skrla konje in se splazila za njimi. Nista šla po ožini, ne imela bi se kam skriti, če bi jima kdo prišel naproti. Zelo previdna sta bila!

In še nekaj! Njuna sled gre v strmino, da se ne vračata! Ali sta še na vrhu pri taboru, ali pa sta se po drugi strani splazila v dolino.

Zadeva je nevarna —. Počakajta, pogledal bom za njima."
Splazil sem se za sledjo. Ako sta bila še na vrhu, sta se lahko vsak hip vrnila. Previdnosti je bilo treba. Iskajoč kritja za vsakim grmom in za vsako skalo sem lezel v strmino. Svet je bil kamenit, meloma trda skala, sled je bila komaj vidna.

Oglednika sta se splazila do tabora, nas opazovala in najbrž tudi slišala. Saj smo se dovolj glasno in razburjeno prerekali. Vrnila pa sta se po južnozapadnem robu hriba v dolino. V travi ob reki je bila njuna sled spet prav dobro vidna.

Poiskal sem tovariša in razložil mlademu Halefu sled. Kako ponosen je bil oče, da se je njegov osemletni sinko že util sledove brati, pa še v takih nevarnih okoliščinah!

Šli smo za sledjo. Sodil sem, da je komaj četrte ure stara, stopinje so bile še čisto sveže. Šla je ob bregu na bojišče in h grobovom Kurdiv. Tam smo našli mesto, kjer sta naletela na naše neprevidne lovce. Od grobov dalje je bila sled trojna, najstarejša je prihajala ob reki od severa, mlajša se je vračala, tretja najmlajša, pa je spet prihajala nazaj s severa.

Kmalu smo tudi našli grmovje, kjer sta skrila konje. Ko sta se vrnila s poizvedovanja, sta zajahala in v skok odjezdila proti severu, da brž ponceta svojim ljudem važno novico o Haddedinih.

Dobre pol ure smo šli za sledjo ob reki navzgor. Z višine je prišel gozd in segal trdo do reke. Našli smo travnato jaso, od treh strani jo je obdajal gozd, na četrti strani, pa reka. Jaso je sekala globoka, kamenita, pa suha struga hudournika, ki je prihajal po gozdu višine. Na sledi sem videl, da sta oglednika na jasi razjahala, jo križem prehodila in preiskala tudi rob gozda.

Čemu —? Hitro sem si bil na jasnem.

Razjahal sem. Halef me je začuden gledal.

"Zakaj?" je vprašal.

"Skriti se moramo ob jasi."

"Čemu pa ob jasi?"

"Ker bodo Bebehi nocoj tukaj taborili."

Neverno me je gledal.

"Si vseveden, gospod?"

"Tisto ne. Sklepal tako."

Poslušaj! Kurdi nas bodo še nocoj napadli, kajne?"

"Misliš?"

"Gotovo! Ne smejo se obotavljati, lahko da jim prej odidemo ali pa zaslutimo nevarnost."

In če nas mislijo še nocoj napasti, se bodo nemudoma vrnili z oglednikom. Ker pa bo čez dobro uro solnce zašlo, se bodo spotoma utaborili."

"Ti že verjamem, da se bodo utaborili —. Ampak ali ni možno, da bodo jezdili do bojišča in še dalje?"

"Ne. Tistikrat bo že tema, ker mesec pozno vzhaja. In napadli nas bodo najbrž v mesečnem svitu."

"Kaj pa, če niti do sem ne bodo prijezdili —? Više gori se bodo utaborili!"

"Ne bodo se. Ali nisi videl na sledovih, da sta oglednika na jasi razjahala? Ogledala sta si jaso in rob gozda. Čemu —? Oglednik mora, ako je treba, poiskati tudi primerno taborišče za svoje čete. In to sta storila naša oglednika. Odtod sta jezdila k četi in jo bodeta nemudoma semkaj pripeljala."

"Razumem, gospod! Čisto prav si vse povedal!"

Kaj pa bomo storili mi? Prisluškovali?"

"Prisluškoval bi vsekakor rad. Bomo videli, ali se bo nudila prilika."

Zaenkrat pa se bomo skрили v gozd in počakali na nje."

Šli smo v gozd, si poiskali zaraščen mlaj in se zarili v njega. Varni smo bili. Naših sledov nam ni bilo treba zabrisati, v temi bi jih Bebehi itak ne videli.

In tam v gozdu smo napeto čakali, ali bodo Bebehi prišli in se res utaborili na jasi.

Dolgo jih ni bilo. Da bi si krajšali čas, smo se tiho pogovarjali. In o čem drugem neki ko o sporu s Haddedinami —.

(Dalje prihodnjic)

*Vprašajte za nagradne listke Progressivne trgovske zveze.

JOZE GRDINA:

PO ŠIROKEM SVETU

V oddaljenosti nekako pol ure je na severni strani Šivcovega griča posestnik Šivc, hišna številka 14. Na zapadni strani, na meji Goričice, je posestnik Varžek. Po legi bi spadala ta hiša k Goričici, toda ker je na prevalskih parcelah, spada pod Prevalje, hišna številka je 15. Nadaljni posestnik, ki spada k Prevalju je žalostnogorski cerkovnik ali mežnar, ki ima prilično dosti parcel polja in gozd. K vasi spada tudi cerkev na Žalostni gori, ker je skoro ves grič, razen vzhodnega ter severovzhodnega pobočja last Prevalja. V oddaljenosti 3 do 4 minute pod vasjo teče južna železnica.

Razdalja iz vasi je: do Goričice 15 minut, istotako do Kamnika, do Preserja pa pol ure, nekoliko dalj je do Podpeči, kjer je orožniška postaja, do železniške postaje pa dobrih 15 minut, do Borovnice 1 uro, do Vrhneke 2, do Ljubljane 2 uri in pol.

Vas obdajajo polja, ki so last prevalskih kmetov. Njive so radi že kraške planote, ki se razteza tu sem, mestoma precej kamenite, ki jih je pa marljiv kmet zelo izboljšal s tem, ko je poruval kamenje ter jih uredil, da mu prilično prav dobro obrode. Nad polji proti juhu so obširni gozdovi. Tudi Žalostna gora je precej visoko nad polji, precej poraščena z gozdnim drevjem, ki pa kot gozd ne pride v poštev, ampak je le bolj za listje jeseni. Na vzhodno stran, kjer vodi cesta proti Preserju, je svet odprt, toda se radi nekoliko višjega vzhodnega sedla vas od preser-

ske strani le prav malo vidi, do čim je pogled od zapadne strani zelo odprt, ter se vidi vas tudi iz Vrhneke in še bolj oddaljenih zapadnih krajev.

Poleg polja, ki obdaja vas, lastujejo Prevaljčanje prav velik kos Barja ali morosta, kateremu domačini pravijo tudi mah. Na Barju, kjer so prav rodovitna polja, imajo prav obsežne njive in pa senožeti, kjer pridelajo dovolj raznih poljskih pridelkov: krompirja, repe, korenja, potem žita, zlasti pa rži, ki na Barju zelo dobro uspeva. Iz obsežnih senožeti pa dobivajo primeroma prav dosti sena. Težava z pridelki na Barju je kadar je poplava, ko ob velikem deževju naraste Ljubljanska ter zalije velik del Barja. Ob takih prilikah so z pridelki prikrajšani, toda ne povsod in tudi ne vselej. Glede prehrane redko da bi bili v zadregi, ker imajo skoroda vedno žito do novine. To, da imajo polja po vznožju in pobočju gričev, potem pa še na Barju, jim vedno prav hodi, ker če se ne obnese v enem kraju se pa v drugem.

Najboljši vir dohodkov je pa gozd; tega lastujejo Prevaljčanje zelo dosti, tako da jih nekateri sosedje kar zavidajo. Vitke smreke, jelke in debele gladke bukve so imele nekaj prav visoko ceno, pa tudi črne hraste ne manjka. Za les se izkupi ne samo stotake, ampak tudi tisočake in to še pred vojno, ko je bil tisočak bolj redka stvar so Prevaljčani spravili čisto prav lepe vsote denarja. Les so ponajveč vozili v dobre pol ure oddaljeni Breg ter ga

prodali lesnima trgovcema Kobiju ali pa Šviglju. V tem oziru ni bilo dosti izjeme. Često so pa tudi prodali kar stoječ les v gozdu, pa po največ le tedaj, kadar se je možila domača hči, ter je bilo treba poleg bale dati tudi po par ali več tisočakov dote.

Seveda niso imeli vsi enako mero gozda in pa polja, pač pa eni več, drugi manj, toda prilično vsi zadosti. Ker so bili sorazmerno dobro podkovani, je bilo tu pa tam več ali manj ponosa, toda nikakor pa ne prevzetnosti ali pa celo ošabnosti, vsaj na splošno ne, dasi tudi brez tega ni bilo. Prav lepo navado so imeli, da so radi drug drugemu pomagali, če je bilo tako treba. Ako je kdo od drušev prišel v vas, pa zaprosil za pomoč, ker mu je pogorela hiša ali pa si je hotel postaviti povsem novo, je bil gotovo uslišan; prav enako tudi če je prišel menih ter prosil les za novo cerkev, ga je gotovo dobil. V tem oziru tudi niso odklanjali denarnih prispevkov. Zlasti pa so se držali dane besede. Če je kdo komu kaj obljubil, jo je tudi dosledno držal. Če bi razni pakti in pogodbe današnjih državnikov tako držali kot je beseda prevalskega kmeta, bi ne bilo nobenih komplikacij in bi bil res mir kot je bil na Prevalju, ko ni bilo tistega razgrajanja, ne podnevi niti ponoči. In kar je treba zapisati njim v kredit je to, da ni bilo v vasi tistega sirovega pretepanja z noži in pa tiste odurne kletvine. To je pa treba največ pripisati dejstvu, da ni bilo v vasi tistega šnoparstva. Če so možje kdaj in to bolj na redke čase zavili v gostilno, so poklicali liter ali pa štefan vina. Da bi klicali na mizo fraklje žganja se jim je zdelo preponiževalno. Sicer so pa cesto, zlasti ob košnji, imeli

po kakšen sod vina doma v kleti. Istotako kot možje so se obnašali fantje, kadar so ob nedeljah popoldne zavili na polje vina.

Lepo lastnost so tudi imeli, da so bili verni ter so nedelje in praznike dosledno praznovali. Iti dopoldne v cerkev k maši, popoldne pa h krščanskemu nauku je bilo kar obvezno za vsakogar, a vsak večer po večerji pa moliti rožnivenec je bilo pa splošno in navadi, pa najsi je to bilo poleti ali pa pozimi. Včasih smo že prav pozno zvečer šele skončali z senom in drugim opravilom, a rožnivenec se je kljub temu molil. Navadno ga je naprej molil gospodar, vsi drugi pa za njim odgovarjali. Če je kdo med molitvijo utrujen zaspal, jo je dobil pod rebra ali pa po hrbtu. Pri tem tudi ni smelo manjkati nikogar, ako ni bil tehten vzrok za to. Rožnivenec z kakor šiške debelimi jagodami je visel na vidnem mestu, po stenah pa razne slike Kristusa, Matere božje in svetnikov. Na najbolj častnem mestu v kotu pa križ z trpečim Odrašenikom.

Veseliče ali drugi plesi so bila zelo redka stvar. Enkrat pred pustom je bil v vaški gostilni tako zvani bal, kamor je šla mladina, a z njimi pa tudi starši. Kam drugam iti je bilo pa bolj redko. Kaka izredna veselica je bila kadar se je možila kaka dekle in so potem fantje dobili tako zvani "tolar," katerega so potem zapili. Tozadevno veselico so največkrat napravili pri Anškovih, kjer je bila najbolj prostorna hiša in pa ker je bil posestnik Anžek izborni godec na harmoniko. Na to veselico so potem povabili tudi gospodarje in pa seve tudi dekleta, ker drugače ni bilo mogoče plesati. Pa je bilo ob takih prilikah toliko prošenj, da so končno mati dovolili Micki ali pa Ančki, da smejo iti, toda so pristavili, da ko bo treba večerjo kuhat, morajo biti brezpogojno doma, če ne je bila obljubljena metla, ki bo za slučaj morebitne zamude gotovo pela. Potem so se bile nekako napol veselice, ko smo šli proso met, ter smo po dokončani metvi šli v hišo za obloženo mizo, za katero so sigurno morali biti Anškov oče, da so zaigrali na svojo štirivrsto uglaseno harmoniko, kjer se je potem plesalo za proso. Pa še zato so bile dekleta v strahu; najprvo pred materjo, potem pa še pri shodu Marijine družbe, kjer je grozilo brisanje iz Marijine družbe. Radi takega ravnanja je bila pa tudi morala na visoki stopnji, kajti nič manj v strahu kot dekleta se je držalo tudi fante. Pa zato ker niso tako plesale niso imela prevalska dekleta nič manj snubačev; nasprotno, še več, ker so se prav radi oglašali fantje od premožnih staršev ter prišli snubiti iz drugih vasi in iz drugih župnij.

Pri delu so bili izredno pridni. Za časa košnje in žetve kar nekaj pretirano, ko so se kosali, kje bodo prvi pokosili, ter spravili zadnji voz sena na velik kozolec, ki je bil domala poln, potem kje bodo prej poželi, o mlatvi, kateri mlatiči bodo prej udarili svoj pika pok. Kakih vrah, o katerih piše Lojze Adamič v svoji knjigi ter jih razlaga strmečim Amerikanem, na Prevalju niso poznali. Pri svatbah, ki so trajale po dva ali tri dni, so bili živahni, veseli, toda vedno dostojni in moški.

(Dalje prihodnjic)

—Mrtvec na hrški. — V sadovnjaku posestnika Mirka Malija v Slovenski Bistrici so našli obešenega na stari hrški 18-letnega delavca Ludvika Pliberška. Vzrok nesrečne mladeničeve smrti ni znan.

DNEVNE VESTI

Španski nacionalisti in ameriška moka

Washington, 23. januarja. Vodstvo Ameriškega rdečega križa izjavlja, da vesti, da španski nacionalisti prodajajo Nemcem ameriško moko v zameno za orožje, nikakor ne odgovarjajo resnici. Ameriška moka namenjena za nacionaliste v Španiji, je poslana v pristanišče Bordeaux, Francija. Ker pa nacionalisti nimajo svojih parnikov, da bi vozili moko pozneje v španska pristanišča, so najeli nemške parnike. To je dalo povod govoricam, da nacionalisti prodajajo moko za stradalajoče Špance Nemcem za orožje. Vodstvo Ameriškega rdečega križa dobro ve, da so omenjene govorice neosnovane.

Nadškof Mooney, bivši Clevelandčan postane kardinal?

New York, 23. januarja. Katoliški nadškof v Detroitu, Most Rev. Edward Mooney, zna biti imenovan za prihodnjega nadškofa v New Yorku in kot takega ga bo doletela v kratkem času kardinalska čast. Nadškof Mooney je bil svoječasno prvi predsednik katoliške višje šole v Clevelandu, Cathedral Latin High School, kjer je dobilo višjo izobrazbo večina naše slovenske inteligentne mladine v Clevelandu. Papež Pij XI bo imel tekem nekaj tednov tajni konzistorij, tekem katerega bo imenoval več kardinalov, in med novimi kardinali bo skoro gotovo tudi Most Rev. Edward Mooney.

Gongwer toži

Načelnik stare garde demokratov v Clevelandu Mr. W. B. Gongwer, je vložil tožbo na Common Pleas sodniji, da slednja prepove novo dealerskim demokratom rabiti ime "demokratska stranka." Novi dealerji se zbirajo pod zastavo bvišega župana Ray T. Millerja, ki je odločen pristaš predsednika Roosevelta, dočim se o Gongwerju tega ne more trditi. Enako tožbo je vložil že pred meseci tudi Mr. Miller napram Gongwerju, rekoč, da slednji nima pravice biti načelnik demokratske stranke v Clevelandu, ker njegovi pristaši pri zadnjih volitvah niso dobili večine glasov. Te tožbe med demokrati bodo seveda povzročile še večji spor v demokratski stranki v Clevelandu in posledica bo, da bo Cleveland v jeseni zopet dobil — republikanca za župana, dasi je Cleveland po veliki večini demokratsko mesto.

* Vprašajte za nagradne listke Progressivne trgovske zveze.

MALI OGLASI

Proda se ali da v najem

29 let vpeljana grocerijska trgovina, kjer se prodaja tudi meso. Pri trgovini je stanovanje. V sredini slovenske naselbine. Cena zelo nizka. Pokličite MULLBERRY 3754. (Ja.24,27,28)

V najem

se da trgovski lokal na vogalu Donald Ave. in 71. ceste. Zelo poceni. Jako pripraven za beauty parlor. Parna gorkota. Vprašajte na 7114 Donald Ave., suite 2. (21)

Delo na farmi

Išče se moža za delo na farmi. Plača po dogovoru. Mora biti vaje pri konjih. Ako mi piše, pridem sam po njega. Naslov je: John Kovach, R. F. D. No. 2, Chardon, O. (19)

Odda se

lepa soba, spodaj ali zgorej, z gorkoto in toplo vodo, s hrano ali brez. Odda se tudi soba za pečlarja s kuhinjo. Vprašajo naj poštene možiki ali ženske na 1246 Addison Rd. (19)

Vihar, ki je divjal med Santo Barbaro in San Diego, je rušil pred seboj vse, kar je dosegel. Tukaj vidite sesuto hišo.

Max Constant, desno, ki je zmagal v letu z aeroplanom od New Yorka do Miami, Florida. Letel je 204 milje na uro.

Skrivnosti ruskega carskega dvora

ROMAN

—In sedaj mi začne ona pripovedovati o svojem življenju.

—Car jo je nekoč videl in mu je ugajala. Njegov ukaz je bil dovolj, da so mu privedli mladenco.

—Ko se je je naveličal, jo je poročil s starim plamčcem Bolskom.

—Ko mi je grofica to priznala, me objame ter reče, da se je odločila za maščevanje.

—Kaj? — zavpijem prestrašen. — Maščevati se hočete nad carom?

—Ona se, bridko zasmeje.

—Ali mislite, da sem edina, ki sovražim cara Pavla? Ne. — kakor mislim jaz, tako mislijo stotisoči v Rusiji, a oni ki bo umoril cara bo narodni dobrotnik.

—Čudno! Teh besed nisem več pozabil. Kjekoli sem bil, karkoli sem delal, vedno so mi zvenele v ušesih. Grofica se ni več odstranila z moje strani in znala je podžgati v moji duši željo po maščevanju.

—Bil sem prepričan, da imam dovolj razloga, da ga sovražim, ker je zapeljal ženo, ki sem jo ljubil.

—Grofica Bolska me je uvedla v družbo, ki se je zbrala, da skuje zaroto proti caru. To so bili bogati in ugledni ljudje.

—Nekega dne sklenejo, da ne sme car več živeti.

—Sestali smo se v kleti neke hiše, ki se je nahajala v bližini Petrograda.

—Bilo nas je osemdeset ljudi. Osemdeset se jih je zbralo da umorijo cara.

—Grofica in jaz sva prispele zadnja.

—Pozdravili so naju navdušeno in častitali grofici, da se ji je posrečilo tudi mene pripeljati.

—Vedeli so, da sem carjev adjutant in da se nahaja njegovo življenje v mojih rokah. —Skupščina se je razdelila v dva tabora. Eni so bili za to, da cara takoj umorijo, drugi so svetovali, naj še počakamo.

—Konečno se odloči, da bo glasovali.

—Vsak izmed nas dobi nož.

—V kotu kleti sta stali dve mizi, izmed katerih je bila ena popolnoma črna, druga bela.

—Sedaj zakrijejo obe mizi z zagrinalom, a predsednik skupščine vstane ter reče, da mora vsak izmed nas posamezno stopiti za zastor in zasadi svojo bodalo v eno izmed miz.

—Rdeča miza pomeni — smrt, a bela — življenje.

—Jaz se zgrozim.

—Sele sedaj sem razumel, kaj sem storil, da sem prišel sem. Ni bilo dvoma, da bodo ti ljudje izvršili to, kar bodo sklenili.

—Za cara ni rešitve, ako ga vsi obsodijo na smrt.

—Drug za drugim so stopali za zastor in naposled je prišla vrsta tudi na mene.

—Ko sem prišel za zastor, sem bil sam. Pogledam na mizo.

—Strašno! Vsa bodala so

štrlela iz plošče rdeče mize.

—Jaz sklenem glasovati za cara.

—Z vsilo zabodem bodalo v ploščo bele mize.

—Deset minut pozneje razglasi predsednik, da je car obsojen na smrt z 79:1 glasom.

—Sedaj je bilo samo še treba določiti, kdo bo izvršil smrtno obsodbo.

—Se danes ne vem, ali je bil res samo slučaj ali prevlata.

—Kocka je padla na mene!

—Toda niso hoteli zaupati izvršitve smrtno obsodbe meni samemu.

—Dvanajst zarotnikov se izjavi, da so pripravljeni vdreti ponoči pod mojim vodstvom v carjevo spalnico in ga tam napasti, a da ga jaz v njihovi prisotnosti umorim.

—Grofica Bolska me objame in mi častita radi te častne naloge.

—Toda mene se je polastila groza in resno sem se bavil z mislijo, da bi se rešil z begom.

—Toda kaj bi mi to koristilo — vedel sem da me bodo ti ljudje našli in me kaznovali.

Predsednik je izjavil, da se ne smemo obotavljati, ako nočemo, da izvedo za naš načrt.

—In tako je sklenila skupščina, da se izvrši umor prihodnjega noč.

—Točno ob deveti uri sem moral nastopiti svojo službo pri caru. Stal sem pred vratmi njegove spalnice.

—Kmalu se odpro vrata in car se prikaže na pragu.

—Kdo je danes na straži?

—vpraša car.

—Jaz, Veličanstvo! — odgovorim.

—A drugi?

—Kapetan Labekon. On je bolan.

—Slučaj mi je priskočil na pomoč. Istega dne je namreč padel moj tovariš Labekon s konja ter si zlomil nogo. Tako sem jaz edini stražil pred carjevo spalnico.

—Vstopite, Orlov! — reče car Pavel, — dokončal sem svoje delo in hočem kramljati z vami.

—Car se ni bil nikoli tako ljubeznjiv, kakor oni večer. Pripovedoval mi je o svojih načrtih, o svojih namenih, s katerimi bo osrečil narod.

—Ko je govoril sem pogledal na uro, ki je stala na kamninu. Bilo je že pol enajste. Še eno uro in pol in oni bodo prišli, da ga umorijo.

—Veruj mi, župnik, hotel sem se vreči caru pred noge in mu vse priznati, toda besede so mi zastale v grlu.

—Vem, da me obdajajo sami sovražniki — reče car. — Skoro vsak dan sprejemam pisma, v katerih me ljudje opominjajo in obtožujejo osebe iz moje najbližje sredine.

—Čudite se, kaj ne, dragi moj Orlov! — nadaljuje car, ko je opazil mojo preplašenost. — Tudi vi ste med onimi, ki so jih očrnil.

—Toda pomirite se, — nadaljuje car hitro, ko je videl, kako sem bled poskočil. — Ne verjamem niti besede tem neumnostim!

—Ko je to govoril, je odprl srebrno škafličko in mi prečital te vrstice:

„Veličanstvo, zaklinjam Vas, ne zaupajte svojemu adjutantu Orlovu! On je zapleten v zaroto, ki ima nalogo, da Vas umori. Čuvajte se ga! On je pod vplivom grofice Bolske, ki ste jo ne-

koč zapeljali in spravili v nesrečo.“

—Car me ostro pogleda ter reče:

—To je laž, kaj ne, Orlov?

—Da, Veličanstvo! — začeljam.

—Vem, reče car in me prime za roko, — da mi ne bi mogli nikdar storiti kaj žalega. Prisezite mi, Orlov!

—Jaz dvignem roko in spregovorim:

—Veličanstvo, prisegam Vam, naj me zadene najstrašnejša božja kazen, ako Vam storim kedaj kaj žalega.

—Dobro je, — reče car — a sedaj pojdite, Orlov! Spati hočem, da se odpočijem, dolgo, dolgo hočem spati.

—Zaspal boš za vedno — pomislim in odidem na svoje mesto na pragu.

—Drhteč sem pričakoval ponoči.

—Točno ob dvanajsti uri so se plazile črne postave po stopnicah. Podkupljeni slugi so odprli zarotnikom vrata.

—Minuto pozneje sem vdrl na čelu zarotnikov v carjevo spalnico.

—Car se prebudi in mi zakliče:

—Orlov, — Orlov, — ali ste na svojem mestu?

—Jaz sem pri Vas, Veličanstvo — rečem in pristopim bližje.

—Sedaj mu je bilo vse jasno.

—On skoči s postelje in hoče zagrabit nabit revolver, ki je ležal na njegovi nočni omarici, — toda bilo je že prepozno.

—Vrčem se na njega in ga zadavim.

—V začetku se je branil, toda nato je bil odpor vedno slabši in kmalu je izdihnil pod mojimi rokami.

Puščavnik si zakrije obraz z rokami.

—Kako ste pobegnili? — vpraša župnik in gleda sočutno nesrečnega, ki je storil ta zločin.

—Pobegnil sem — reče puščavnik — in posrečilo se mi je priti v Azijo.

—Potoval sem širom po svetu, vest me preganjala iz mesta v mesto, iz dežele v deželo, a ko se me je polastilo hrepenenje po Rusiji, sem se vrnil sem, četudi so me še vedno iskali.

—Računal sem s tem, da sem se v osmih letih toliko spremenil, da me ne bo nihče več spoznal.

—In tako je tudi bilo!

—Da, sedaj odidite, župnik, idite, čutim, kako se me polasča nesrečno razpoloženje, ko ne morem nikogar videti.

Molče stisne župnik puščavniku roko te odide.

Ko je prešel pred kolibo, je zaslišal težko vzdihovanje carjevega morilca.

Prisega je sveta

Bojanovski se je nahajal že osem dni v carski kuhinji. Glavni kuhar Laferme ga je protežiral, tako da ga je kmalu ostalo osebo spoštovalo.

Ker ga je Laferme imenoval za kuharja za obed, je imel Bojanovski službo samo dopoldne, a ostali del dneva je bil prost.

V prostem času se je sprehajal po petrogradskih ulicah, pri tem pa je seveda pazil, da ga ne bi zgrabili Kardovi špijoni.

Laferme je bil njegov dober prijatelj.

Bil je po naravi nezaupljiv, toda Poznanskemu, Knudsonovemu rojaku je popolnoma zaupal.

—Napravili boste na dvoru lepo karijero — mu je čisto rekel. — Priporočil vas bom caru.

—Pred kratkim me je vprašal, kdo mu sedaj pripravlja obed in povedal sem mu vaše ime. Ni nemogoče, da vas Njegovo Veličanstvo pozove, da vas spozna.

Bojanovskemu je bila ta pohvala zelo neprijetna, ker se je bal, da ga ne bi car Aleksander II. spoznal, četudi si je obрил glavo.

Nekega dne mu javi Laferme, da mora odpotovati po važnem opravku.

—A vi me bodete, Poznanski, tri dni nadomestovali in vodili kuhinjo.

Bojanovski mu odvrne, da bo vse storil, da bo vse v najlepšem redu.

Laferme je res odpotoval, a Bojanovski je bil ves dan zaposlen v kuhinji.

Nekega dne mu javijo nekega ribiča z Volge, ki je prišel v Petrograd, da proda carski kuhinji neko ribo.

Često se je dogajalo, da so prihajali ribiči v carsko kuhinjo, kadar so ujeli kako posebno lepo ribo, in zato ga je Bojanovski sprejel.

Ribič vstopi in položi na mizo prekrasno ščuko, ki je bila res vredna, da pride caru na mizo.

Riba ni bila samo izredno velika, temveč tudi sveža in zato vpraša Bojanovski takoj, koliko stane.

Obotavljajoč se je stal ribič in razmišljal.

—Moj čas je dragocen, preje bi morali premisliti, koliko boste zahtevali.

—Gospod, stvar je zelo čudna — reče ribič v zadregi — ne morem vam povedati cene ribe.

—Prosil bi vas, da mi dovolite razgovor med štirimi očmi in jaz vam bom povedal, za kaj gre.

—Pojdite z menoj v moj kabinet, — reče Bojanovski.

Ribič vzame svojo ribo, kot

da se je bal, da je ne bi kdo med njegovo odsotnostjo odnesel in vstopi z Bojanovskim v neko malo sobo.

—Čudna stvar je s to ščuko, toda povedal vam bom v par besedah.

—Ko sem pred kratkim odšel s svojim čolnom na Volgo in vrgel mrežo v vodo, začutilim naenkrat, kako me je nekaj potegnilo in skoro bi mi mreža padla iz rok. S težkim trdom sem izlekel to ribo in jo odnesel domov, a moji domači se niso mogli dovolj navediti njeni velikosti.

—Prišel je tudi posestnik s svojo ženo in hčerkami. Vsi so se nagnili, da bi boljše videli in pri tej priliki je padel prstan gospe v vodo in videl sem, kako ga je riba pogoltnila.

—Posestnik je bil popolnoma nesrečen radi te izgube, toda jaz sem mislil, da riba itak ne bo mogla dolgo živeti in mesto da bi jo ubil, sem se vsedel na vlak in jo evo prinesel v carsko kuhinjo. Toda ne bi hotel izgubiti nakita, ki se nahaja v ribinem želodcu.

—Zato zahtevam za ščuko petdeset rubljev, a jutri se bom vrnil in dali mi boste prstan, ki ga bode našli kaj ne?

Bojanovski mu obljubi, a ribič vzame klobuk in gre k vratim. Na pragu še enkrat obstane ter reče:

—Kaj ne, gospod, popolnoma sami boste, ko bode ribo razrezali?

—Čuden človek — zamrmra Bojanovski in mu obljubi, da mu bo vrnil prstan, ako ga najde.

(Dalje prihodnjič)

Senator Carter Glass iz Virginie je ob svojem 81. rojstnem dnevu dobil mnogo čestitk, pa jih ni bil nič kaj vesel. Nekdo mu je pripel bel nagelček v gumbnico, pa je ugotovil, kaj je za njim. Tudi na obrazu se mu pozna, da bi raje videl če bi bile številke prestavljene namreč, da bila ena spredaj in osmica zadaj.

Naročite se na dnevnik "Ameriška Domovina"

V JUGOSLAVIJO

Vi potujete naglo in prijetno na naših priključnih parnikih:

BREMEN • EUROPA

COLUMBUS

NEW YORK • HAMBURG

HANSA • DEUTSCHLAND

Izborne železniške zveze od Cherbourga, Bremena ali Hamburga

POVABITE SORODNIKE V EVROPI, NAJ VAS OBISKOJE V AMERIKI

Posebne nizke cene za vožnjo iz Evrope med 3. aprilom in 23. aprilom ter 26. junijem in 23. julijem za štiri-dneško bivanje v Ameriki.

Za polnurna vprašanje lokalnega agenta ali 1430 EUCLID AVE., CLEVELAND, OHIO

HAMBURG-AMERICAN LINE

NORTH GERMAN LLOYD

Prva, najstarejša, največja in najbogatejša slovenska katoliška podporni organizacija v Združenih Državah Ameriških, je:

Kranjsko-Slovenska Katoliška Jednota

Glavni urad v lastnem domu: 508 No. Chicago St., Joliet, Illinois

POSUJE ŽE 45. LETO

Ustanovljena 2. aprila 1894, inkorporirana 12. januarja 1898 v državi Illinois, s sedežem v mestu Joliet, Illinois.

SKUPNO PREMOČENJE ZNAŠA NAD \$4,000,000

SOLVENTNOST K. S. K. JEDNOTE ZNAŠA 116.71%

K. S. K. Jednota ima nad 35,000 članov in članic v odraslem in mladinskem oddelku.

SKUPNO ŠTEVILO KRAJEVNIH DRUŠTEV 185

V Clevelandu, Ohio je 15 naših krajevnih društev.

Skupnih podpor je K. S. K. Jednota izplačala tekom svojega obstanka nad \$6,700,000

GESLO K. S. K. JEDNOTE JE: "VSE ZA VERO, DOM IN NAROD"

Če se hoče zavarovati pri dobri, pošten in solventni podporni organizaciji, zavaruj se pri Kranjsko-Slovenski Katoliški Jednoti, ki je lahko zavaruje za smrtnino, razne poškodbe, operacije, proti bolezni in onemoglosti.

K. S. K. Jednota sprejema v svojo sredo žlane in članice od 60. leta; otroke pa takoj po rojstvu in do 16. leta. Zavaruje lahko od \$250 do \$5000 posmrtnine.

V Mladinskem Oddelku K. S. K. J. se otroci lahko zavarujejo razred "A" ali "B". Mesečni prispevek v mladinski oddelki je nizek, samo 15c za razred "A" in 30c za razred "B" in ostane stalni dasi zavarovalnina z vsakim dnem narašča. V slučaju smrti otroka zavarovanega v razred "A" se plača do \$450.00 in zavarovanega v razred "B" se plača do \$1000 posmrtnine. Otroka se lahko zavaruje za dobo 20 let, nakar prejme zavarovani svoto izplačano gotovini.

BOLNIŠKA PODPORA:

Zavaruje se lahko za \$2.00; \$1.00 in 50c na dan ali \$5.00 na teden. Assessment primerno nizek.

K. S. K. Jednota poudi članstvu pet najmodernejših vrst zavarovanj.

Člani in članice nad 60 let stari lahko prejmejo pripadajočo rezervno izplačano v gotovini.

Nad 70 let stari člani in članice so prosti vseh nadaljnjih assessmentov.

Jednota ima svoj lasten list "Glasilo K. S. K. Jednote", ki je dobiva vsak član in članica.

Vsaki Slovenec in Slovenka bi moral(a) biti zavarovan(a) pri K. S. K. Jednoti, kot pravi materijal vдов in sirot. Če se nisi član članica te močene in bogate podporne organizacije, potrdi se pristopi takoj.

V vsaki slovenski naselbini v Združenih državah bi moralo društvo, spadajoče k K. S. K. Jednoti. Kjerkoli se nimate društva, spadatajoča k tej solventni katoliški podporni organizaciji, ustvarite ga; treba je le osem oseb v starosti od 16. do 60. leta. — Za daljša pojasnila in navodila pišite na glavnega tajnika: ZALAR, 508 No. Chicago Street, Joliet, Illinois.

Pripovedujejo, da ne vlada posebno prijateljstvo med predsednikom in podpredsednikom Zed. držav. Slika pa ne kaže, da bi ravno kuhala rivec drug proti drugemu.

Mrs. Joseph P. Kennedy, žena ameriškega poslanika za Anglijo, ki se nahaja s svojimi otroci v Švici na počitnicah.

VLOGE teje posojilnic

so zavarovane do \$5000 po Federal Savings & Loan Insurance Corporation, Washington, D. C.

Sprejemamo osebne in družinske vloge

Plačane obresti po 3% St. Clair Savings & Loan Co. 6235 St. Clair Ave. HEND. 5670